

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 463/2016-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. októbra 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika o sťažnosti [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Tatianou Polkovou, Advokátska kancelária, Na Priekope 174/13, Žilina, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 4/2009 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 4/2009 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 4/2009 konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 300 € (slovom tristo eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. JUDr. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 454,74 € (slovom štyristopäťdesiatštyri eur a sedemdesiatštyri centov), ktorú je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Tatiany Polkovej, Advokátska kancelária, Na Priekope 174/13, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 463/2016-15 zo 7. júla 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Tatianou Polkovou, Advokátska kancelária, Na Priekope 174/13, Žilina, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 4/2009.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa ako navrhovateľ od 29. decembra 2008 žalobou podanou na okresnom súde domáha určenia, že „*odmeňovanie žalobcu je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania a náhradu nemajetkovej ujmy*“. Vec je vedená na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 4/2009 a ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nie je o žalobe rozhodnuté.

Sťažovateľ tvrdí, že postup okresného súdu v namietanej veci porušuje jeho základné právo a právo priznané čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jeho správanie nevytvorilo dlhodobú situáciu, ktorá by odôvodňovala a ospravedlňovala dĺžku namietaného konania.

Príčinou zbytočných prietáhov je podľa sťažovateľa „absolútna nečinnosť súdu v určitých obdobiach konania, nesprávna činnosť súdu (uznesenie o zastavaní konania č. k. 8C 4/2009 - 145 z 22.11.2013 zrušené uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co 92/2014 - 154 z 30.06.2014), ako i nesústredná a neefektívna činnosť súdu, ktorá sa prejavuje tým, že odporca síce nariadil a aj vykonal vo veci tri pojednávania (07.10.2011, 24.01.2012, 27.03.2012), na ktorých však pre nepripravenosť veci meritórne nerozhodol.“.

Sťažovateľ sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia, čo „odôvodňuje pretrvávajúcim pocitom neistoty, pocitmi márnosti a nespravodlivosti, ktoré vyplývajú z nečinnosti odporcu. Nemožno opomenúť, že vo veci súd neviaľ meritórne rozhodnutie ani po uplynutí viac ako siedmich rokoch po podaní žaloby.“.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1/ Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/4/2009 porušené bolo.

2/ Okresnému súdu Bratislava I prikazuje vo veci vedenej pod sp. zn. 8C/4/2009 konať bez zbytočných prietáhov.

3/ [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 3.000 EUR (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4/ Okresný súd Bratislava je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia na účet právnej zástupkyne JUDr. Tatiany Polkovej vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. číslo účtu... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 4/2009:

- 8. januára 2009 sťažovateľ doručil okresnému súdu žalobu, vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 8 C 4/09,
- 2. februára 2009 okresný súd vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k žalobe v lehote 15 dní,
- 10. marca 2009 žalovaná doručila vyjadrenie,
- 26. januára 2011 bolo doručené *„vyjadrenie žalovanej k žalobe - procesné a hmotnoprávne námietky žalovanej“*,
- 24. februára 2011 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh vo výške 4 765 € v lehote 10 dní,
- 17. marca 2011 sťažovateľ zaplatil súdny poplatok,
- 6. októbra 2011 sťažovateľ doručil stanovisko k vyjadreniu žalovanej, predložil dôkazy a navrhol zmenu petitu,
- 7. októbra 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, účastníci boli prítomní, bolo odročené na 24. január 2012,
- 14. októbra 2011 sťažovateľ predložil listinné dôkazy a navrhol zmenu petitu,
- 16. novembra 2011 konajúca sudkyňa požiadala o zapožičanie spisov sp. zn. 21 C 82/2007, sp. zn. 7 C 133/2009, sp. zn. 25 C 1/2010 z okresného súdu,
- 25. novembra 2011 bol spísaný úradný záznam, že vo veci sp. zn. 21 C 82/2007 bolo podané odvolanie, spis bol zaslaný Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), preto ho okresný súd nemôže zapožičať; to isté aj vo vzťahu k spisu sp. zn. 7 C 133/2009,
- 24. januára 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, účastníci boli prítomní, bolo odročené na 27. marec 2012,
- 1. februára 2012 sťažovateľ doplnil dôvody žaloby a navrhol zmenu petitu, rozšíril ho,
- 26. marca 2012 sťažovateľ predložil listinný dôkaz a navrhol zmenu petitu,
- 27. marca 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, za sťažovateľa bola prítomná jeho právna zástupkyňa, žalovaná nebola prítomná, bolo odročené na 13. september 2012,

- 25. mája 2012 okresný súd uznesením pripustil zmenu žalobného petitu (uznesenie právoplatné 13. júna 2012),
- 16. augusta 2012 žalovaná doručila návrh na zloženie preddavku na trovy konania,
- 5. septembra 2012 okresný súd dal kancelárii pokyn zrušiť termín pojednávania nariadený na 13. september 2012 z dôvodu rozhodovania o návrhu na zloženie preddavku na trovy konania,
- 4. septembra 2012 Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky poverilo [REDAKOVANÉ] svojim zastupovaním,
- 10. septembra 2012 okresný súd zaslal JUDr. Polkovej prípis „*zistovanie skutočností potrebných pre rozhodnutie o povinnosti zložiť preddavok na trovy konania*“,
- 24. septembra 2012 právna zástupkyňa sťažovateľa požiadala o zaslanie návrhu žalovanej na zloženie preddavku na trovy konania,
- 22. októbra 2012 právna zástupkyňa sťažovateľa doručila vyjadrenie k návrhu na zloženie preddavku na trovy konania,
- 23. novembra 2012 okresný súd uznesením č. k. 8 C 4/2009-111 uložil sťažovateľovi povinnosť zložiť preddavok na trovy konania vo výške 12 264,30 € (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4. januára 2013),
- 10. decembra 2012 sťažovateľ doručil odvolanie proti uzneseniu z 23. novembra 2012,
- 7. januára 2013 sťažovateľ doručil dovolanie proti uzneseniu z 23. novembra 2012,
- 9. januára 2013 sťažovateľ doručil návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, pretože podal sťažnosť na ústavnom súde,
- 8. apríla 2013 bol spis doručený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa,
- 22. apríla 2013 sťažovateľ doručil návrh na prerušenie konania a na postúpenie návrhu ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- 6. mája 2013 okresný súd odoslal návrh sťažovateľa na prerušenie konania,
- 14. mája 2013 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením č. k. 14 Co 226/2013-137 zo 6. mája 2013, ktorým krajský súd odmietol odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu, ktorým uložil sťažovateľovi povinnosť zložiť preddavok na trovy konania vo výške 12 264,30 € (právoplatnosť nadobudlo 27. mája 2013),

- 11. júla 2013 bol spis doručený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o dovolaní sťažovateľa zo 7. januára 2013, vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 3 Cdo 244/2013,

- 5. septembra 2013 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením sp. zn. 3 Cdo 244/2013 z 25. júla 2013, ktorým bolo dovolacie konanie zastavené (právoplatnosť nadobudlo 26. septembra 2013),

- 22. novembra 2013 okresný súd uznesením č. k. 8 C 4/2009-145 konanie zastavil,

- 23. decembra 2013 sťažovateľ doručil „*1. čiastočné späťvzatie žaloby... 2. návrh na pripustenie zmeny petitu žaloby... 3. odvolanie proti uzneseniu okresného súdu Bratislava I... z 22. 11. 2013*“,

- 18. februára 2014 bol spis doručený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu z 22. novembra 2013, ktorým okresný súd zastavil konanie,

- 16. júla 2014 bol okresnému súdu vrátený spis s uznesením č. k. 9 Co 92/2014-154 z 30. júna 2014, ktorým zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie,

- 19. septembra 2014 okresný súd vyzval žalovanú na vyjadrenie, či súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby,

- 27. februára 2015 okresný súd uznesením sp. zn. 8 C 4/2009 konanie v časti o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 166 056 € a v časti alternatívneho petitu o primerané zadosťučinenie vo výške 245 286 € zastavil (právoplatnosť nadobudlo 26. marca 2015 v II. výroku),

- 13. marca 2015 sťažovateľ doručil odvolanie proti uzneseniu z 27. februára 2015 v časti, v ktorej zastavil konanie o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 166 056 €,

- 6. mája 2015 bol spis doručený krajskému súdu na odvolanie proti časti uznesenia z 27. februára 2015,

- 30. júna 2015 predsedníčka senátu krajského súdu oznámila predsedovi krajského súdu skutočnosti, pre ktoré by mala byť vylúčená z rozhodovania,

- 6. júla 2015 predseda krajského súdu opatrením prikázal, aby vec dr. Kuchtovej bola pridelená inému sudcovi náhodným výberom,

- 10. septembra 2015 bol spis doručený okresnému súdu s uznesením č. k. 6 Co 218/2015-165 z 27. augusta 2015, ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku potvrdil,

- v novembri 2015 okresný súd doručoval účastníkom konania uznesenie krajského súdu sp. zn. 6 Co 218/2015,

- od 20. júna 2016 do 28. júna 2016 sa spis nachádzal na ústavnom súde.

Na výzvu ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti vyjadrila predsedníčka okresného súdu. V podaní sp. zn. Spr. 3488/2016 doručenom ústavnému súdu 15. augusta 2016 uviedla:

„V prvom rade by som rada poukázala na skutočnosť, že žalobca pred podaním ústavnej sťažnosti nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré jej zákon priznáva. Lustráciou v registri sťažností som zistila, že žalobca nepodal sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní predsedovi súdu, teda neposkytol príležitosť tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo jeho nečinnosťou...

K meritu veci uvádzam, že sa jedná o vec po skutkovej i právnej stránke zložitú. Navrhovateľ v konaní sp. zn. 8C/4/2009 žaluje Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti SR za náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu porušenia zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov...

Celkovú dĺžku konania ovplyvnilo aj správanie sťažovateľa, keď žalobca sa nedostavil na pojednávanie dňa 27.03.2012, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil elektronicky až v deň nariadeného pojednávania. Rovnako k predĺženiu konania prispeli aj početné procesné návrhy sťažovateľa (5 krát návrh na pripustenie zmeny petitu doručené súdu: dňa 06.10.2011 -

.l. 45, dňa 14.10.2011 - č.l. 54, dňa 01.02.2012 - č.l. 84, dňa 26.03.2012 č.l. 89 a dňa 23.12.2013 - č.l. 147). Ďalej skutočnosť, že žalobca sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolal voči uzneseniu zo dňa 27.02.2015 č.l. 157, ktorým súd konanie v časti nemajetkovej ujmy na základe späťvzatia žaloby žalobcom v tejto časti zastavil, čo zbytočne

predĺžilo konanie o ďalších 6 mesiacov. Na dĺžku konania mala vplyv aj zložitost' aplikácie procesného ustanovenia § 141a O.s.p. berúc do úvahy nejednotnú rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov.

Z chronologického prehľadu jednotlivých úkonov vyplýva, že okrem obdobia od 02.07.2009 do 24.02.2011, a obdobia od 09.11.2015 doposiaľ, keď dochádzalo zo strany súdu k zbytočným prieťahom, súd vo veci priebežne konal a pružne reagoval na procesné návrhy účastníkov.

Sťažovateľ si vo svojej sťažnosti uplatnil v dôsledku zbytočných prieťahov v predmetnej veci na okresnom súde finančné zadostučinenie vo výške 3.000,- eur. Takto vyčíslená suma primeraného finančného zadostučinenia je podľa sťažovateľa je primeraná na zmiernenie nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla zbytočnými prieťahmi.

V prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov bolo porušené, dovoľujem si požiadať Ústavný súd Slovenskej republiky, aby pri rozhodovaní o priznaní finančného zadostučinenia vzal do úvahy vyššie popísané správanie sťažovateľa ako aj tú skutočnosť, že sťažovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti nepodal sťažnosť predsedovi súdu, a aby sťažovateľovi uplatnený nárok na finančné zadostučinenie nepriznal v plnej výške.“

Súčasťou vyjadrenia bolo aj vyjadrenie sudkyne konajúcej vo veci, ktorá okrem prehľadu úkonov vo veci uviedla, že „s výnimkou obdobia od 02.07.2009 do 24.02.2011 sa v predmetnej veci postupovalo plynulo, bez prieťahov, v časových intervaloch vychádzajúcich z celkového stavu vecí v oddelení... súd v predmetnom konaní vykonával úkony v nadväznosti na procesné návrhy strán sporu. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že predmetná sťažnosť je nedôvodná.“.

Sťažovateľ k vyjadreniu okresného súdu prostredníctvom právnej zástupkyne 16. septembra 2016 zaujal toto stanovisko:

«Dĺžku konania na súde prvej inštancie v trvaní takmer osem rokov nemôže ospravedlniť prípadná zložitost' veci. Sťažovateľovu vec nemožno označiť za zložitú tak z hľadiska skutkového ako i právneho, pričom ide o vec s jedným účastníkom konania na každej procesnej strane.

Tzv. antidiskriminačné žaloby patria do štandardnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. V okolnostiach veci treba pripomenúť, že od diskriminácií žalobcu – sťažovateľa (a ostatných sudcov všeobecných súdov) v odmeňovaní už rozhodol ústavný súd a konajúci súd má rozhodnúť o sanácii diskriminácie.

Sťažovateľ nesúhlasí s tvrdením odporcu, že svojimi procesnými podaniami ovplyvňuje dĺžku sporu. Sťažovateľ len reaguje na prax konajúcich súdov vo veciach tzv. antidiskriminačných žalôb sudcov návrhmi na pripustenie zmeny petitu žaloby. Procesné rozhodnutia o zmene petitu žaloby patria medzi jednoduché procesné úkony súdu.

Tvrdenie odporcu, podľa ktorého sťažovateľ zavinil odročenie pojednávania dňa 23.07.2012, nezodpovedá skutočnosti. Naopak, súd akceptoval ospravedlnenie sťažovateľa, otvoril pojednávanie, ktoré po 25 minútach bolo odročené „z dôvodu rozhodnutia súdu o procesnom návrhu právnej zástupkyne navrhovateľa na zmenu návrhu podľa ust. § 95 ods. 1 O.s.p.“.

V súvislosti s chronológiou úkonov súdu sťažovateľ poukazuje na nesprávnu činnosť odporcu, ktorú popísal v sťažnosti (zrušenie rozhodnutia o zastavení konania odvolacím súdom). Nemožno opomenúť, že od 10.09.2015, kedy bol do podateľne vrátený spis odporcovi, teda viac ako jeden rok, nebol vo veci vykonaný žiadny úkon. Za úkony súdu, ktoré smerujú k rozhodnutiu vo veci rozhodne nemožno považovať napríklad: žiadosť žalobcu o vyznačenie právoplatnosti uznesenia, žiadosť o vrátenie rovnopisu uznesenia, či vrátenie rovnopisu uznesenia. Naopak treba poukázať na skutočnosť, že o čiastočnom späťvzati žaloby doručenom 23.12.2013 rozhodol odporca až 27.02.2015. Odporca dokonca zastavoval konanie o nároku, ktorý sťažovateľ neuplatňoval (náhrada nemajetkovej ujmy).»

Ústavný súd so súhlasom účastníkov podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde a upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 4/2009 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, predmetom ktorej je rozhodovanie o náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch proti Slovenskej republike, Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ústavný súd už v iných veciach (napr. II. ÚS 20/2015) konštatoval, že v prípade antidiskriminačných žalôb ide o veci, ktoré v čase podania žaloby netvorili štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, alebo že ide čiastočne o právne zložitú vec vzhľadom na to, že judikatúra všeobecných súdov vo veciach sudcovských diskriminačných žalôb nie je ešte ustálená (napr. III. ÚS 288/2014). Tomu

nasvedčuje aj skutočnosť, že aj samotný sťažovateľ (hoci je sám sudcom všeobecného súdu) nedokázal jednoznačne sformulovať petit svojej žaloby a petity niekoľkokrát menil.

Okresným súdom tvrdenú faktickú zložitosť namietanej veci ústavný súd v namietanom konaní nezhliadol, pretože od podania žaloby do podania sťažnosti ústavnému súdu okresný súd vo veci meritórne nekonal. Vplyv na doterajšiu dĺžku konania mala podľa názoru ústavného súdu teda najmä právna zložitosť veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa v namietanom konaní nesprával vždy aktívne. Počas skoro dvoch rokov nečinnosti okresného súdu (od marca 2009 do februára 2011 neprejavil nespokojnosť so stavom konania a na nečinnosť okresného súdu sa nesťažoval u predsedu okresného súdu). Nezúčastnil sa všetkých nariadených pojednávaní, súdny poplatok za návrh zaplatil až po vyše dvoch rokoch. O svoju vec sa teda viac rokov riadne nestaral a sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní, ktoré mu mali spôsobovať ujmu, ani nikdy nepodal. Účinne si teda nestrážil svoje práva (*vigilantibus iura*) (obdobne pozri aj III. ÚS 382/08 a III. ÚS 254/09, I. ÚS 780/2014).

Aktívny bol v podávaní procesných návrhov. V priebehu konania celkovo päťkrát podal návrh na zmenu petitu žaloby, navrhoval prerušenie konania, čiastočne zbral svoju žalobu späť, využíval opravné prostriedky. Táto skutočnosť síce sama osebe nemôže byť pripisovaná na ťarchu správania sťažovateľa, na druhej strane sa ale okresný súd musel s návrhmi sťažovateľa procesne vysporiadať, čo negatívne ovplyvnilo dĺžku namietaného konania. V súvislosti s využívaním procesných prostriedkov sťažovateľom ako účastníkom konania ústavný súd pripomína svoju judikatúru (napr. I. ÚS 41/03, II. ÚS 664/2013), podľa ktorej využitie procesného prostriedku, ktoré malo za následok spomalenie postupu okresného súdu v konaní, nemožno pripísať na ťarchu tohto súdu.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v namietanom konaní. Lustráciou spisového materiálu veci ústavný súd konštatuje, že namietané konanie trvá viac ako sedem rokov, z toho v dôsledku rozhodovania o opravných prostriedkoch sa vec celkovo skoro rok nachádzala mimo okresného súdu.

V kontexte s kritériami vyhodnotenými v bode 1 a 2 tohto nálezu ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol bezdôvodne nečinný v období od júla 2009 do februára 2011 (18 mesiacov) a v období od septembra 2015 do septembra 2016 (12 mesiacov), teda celkovo 30 mesiacov.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1 a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Keďže namietané konanie nie je dosiaľ skončené, ústavný súd prikázal okresnému súdu ďalej konať bez zbytočných prietáhov, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ žiadal priznať mu finančné zadosťučinenie vo výške 3 000 €, čo odôvodnil *„pretrvávajúcim pocitom neistoty, pocitmi márnosti a nespravodlivosti, ktoré vyplývajú z nečinnosti odporcu“*.

Vzhľadom na všetky okolnosti danej veci, predmet konania i sťažovateľov podiel na prietáchoch v konaní ústavný súd uznal za odôvodnené priznať mu finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Ústavný súd napokon podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátkou JUDr. Tatianou Polkovou. Sťažovateľ žiadal, aby mu ústavný súd priznal úhradu trov konania v celkovej sume 454,74 €.

Ústavný súd úhradu priznal za tri úkony právnej služby vykonané v roku 2016 (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti a vyjadrenie z 13. septembra 2016) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) za každý úkon po 143 €. Spolu s režijným paušálom 3 x 8,58 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) odmena právnej zástupkyne predstavuje sumu 454,74 €, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2016